

Szakmai önéletrajz

V. Molnár László 1952. február 6-án Székesfehérváron született, ahol középiskolai tanulmányait a József Attila Gimnáziumban végezte. Az orosz nyelv és kultúra iránti érdeklődését jelzi, hogy 1969-ben a megyei orosz tanulmányi versenyen első, 1970-ben megosztott első helyezést ért el. Egyetemi stúdiumait 1970--1975 között az ELTE Bölcsészettudományi Karának történelem--orosz szakán folytatta. Ezt követően 1985 végéig a Kaposvári Tanítóképző Főiskolán dolgozott (előbb tanársegédi, majd adjunktusi beosztásban), ahol előadásokat és szemináriumokat tartott egyetemes és magyar művelődéstörténetből, valamint orosz kultúrtörténetből. Tanári munkájának elismeréseként 1980-ban miniszteri dicséretben részesült, 1983 novemberében pedig FEB-émlékéremmel jutalmazták. 1984-ben választották a Főiskolai Tanács tagjává és a Felvételi Előkészítő Bizottság elnökévé.

1986. január elsejétől a budapesti Zrínyi Könyvkiadóban dolgozott felelős szerkesztőként, és öt év alatt több mint harminc történelmi tárgyú kötet publikálását gondozta. Létrehozója és szerkesztője volt a 14--18 éves korosztály számára megjelent "Hadtörténelem fiataloknak" című sorozatnak. 1990-ben Rázsó Gyulával közösen szerkesztette a Hunyadi Mátyás halálának 500. évfordulóján kiadott jubileumi emlékkönyvet, amelyért szakmai nívódíjat kapott.

1990. december 15-én tudományos munkatársként került az Országos Közoktatási Intézetbe, ahol munkaköri feladatát a rendszerváltás utáni pedagógusképzés helyzetének és minőségi megújításának vizsgálata, valamint a történelemtanítás módszertanának korszerűsítése képezte. 1992 tavaszán szervezte meg az egyetemi/főiskolai szakmethodikusok és a megyei pedagógiai intézetek szaktanácsadói részére a Történelemmethodikai Műhelyt, amelynek produktumaiként jelentek meg az "Új törekvések a történelemtanításban" (1993) és a "Történelemmethodikai műhelytanulmányok" (1996) című, általa szerkesztett kötetek. 1993 márciusában tudományos főmunkatársként nevezték ki, és ebben a beosztásban 1995 végéig dolgozott az OKI-ban.

1996. január elsején került a Pécsi Tudományegyetem Tanárképző Intézetébe (a PTE BTK Neveléstudományi Intézetének jogelődjébe), ahol nevelés- és művelődéstörténetet tanított, valamint speciális kollégiumokat, műveltségi kurzusokat vezetett a pedagógiatörténet és a kulturális kontaktológia témaköreiből. Történelemtanári munkájáért 1999. október 23-án miniszteri elismerésben részesült.

1977 tavaszán az ELTE bölcsészkarán védte meg egyetemi doktori disszertációját, amelynek továbbfejlesztéseként látott napvilágot 1987-ben "Kanizsa vára" című könyve. Életében fontos változást jelentett, hogy ugyanebben az évben az MTA levelező aspiránsaként felvételt nyert a Moszkvai Állami Lomonoszov Egyetem Történelem Karára. Tanulmányait az 1750—1815 közötti magyar—orosz kulturális kapcsolatok témaköréből folytatta, Vagyim Alekszandrovics Alekszandrov professzor szakmai irányításával. Az egyetemes és orosz történelemből olyan kiváló tudósok tanították, mint M. T. Beljavszkij, N. J. Cimbajev, I. A. Fedoszov, V. A. Fjodorov, A. D. Gorszkij, P. P. Jepifanov, L. G. Kiszljagina, V. I. Kovrigina, A. A. Levandovszkij, L. V. Milov, V. I. Morjakov, A. Sz. Orlov, O. M. Rapov, L. N. Vdovina. Kandidátusi disszertációját 1992. október 20-án védte meg, amelynek opponensei T. M. Iszlamov

és V. I. Kovrigina voltak. Az értekezés két évvel később, 1994-ben Oroszországban könyv alakban is megjelent. E kötet kibővített és átdolgozott változatát 2000-ben a Magyar Tudománytörténeti Intézet tette közzé.

1974-től jelennek meg rendszeresen publikációi a kora újkori történeti ruszisztika, az 1703--1848 közötti magyar--orosz kulturális érintkezések, a 16--18. századi magyar história, a nevelés- és művelődéstörténet, valamint a történelemmethodika témaköreiből. 1981-ben, 1982-ben és 1984-ben pályaműveket nyújtott be az MTA Pécsi Akadémiai Bizottságához, és ezekkel a munkáival két alkalommal első díjat, egyszer pedig második helyezést ért el. Az elmúlt években az OTKA támogatásával -- a Magyar Tudománytörténeti Intézet munkatársaival közösen -- több kapcsolattörténeti kötet szerkesztésében, sajtó alá rendezésében vett részt.

Kutatási témáiból közel ötven előadást tartott hazai és külföldi tanácskozáson, konferenciákon. Több alkalommal kérték fel ismeretterjesztő előadásokra, rádiós és televíziós beszélgetésekre, köztük a "Tévémagiszter" és a "Tudóra" műsoraiban. Tanári és kutató munkája mellett az alábbi szakmai fórumoknak volt a tagja: a Magyar Történelmi Társulat Tanári Tagozata, az OKTV Történelem Bizottsága, a Nemzetközi Történelemdidaktikai Társaság (Internationale Gesellschaft für Geschichtsdidaktik), az MTA és az OTA égisze alatt működő Magyar--Orosz Történész Vegyesbizottság, a Szláv Történeti és Filológiai Társaság, a Magyar Ruszisztikai Egyesület és a Dobroljubov Társadalomtudományi Kör.